

Vilanyvilágítás Debreczenben.

Dr. Balkányi Miklós, a helybéli telefon vállalat létrehozója, a villámvilágításnak Debreczenben való behozatálát tervezi. Egylőre a színházban és a Czeplőházban készül a gázvilágításnál tagadhatatlanul kevésbé veszélyes, továbbá olcsóbb és mégis jobb világítási módot életbe léptetni, mely városunkban ez időszert meg csak az „István” malomnál alkalmazták; míg Budapesten egyre szélesebb körben terjed, sőt Temesvártól már egészen kiszorította a gázt a használatból. Arról még nem is szólunk, hogy a külföld nagy városai is gyorsan terjed használatára a mi mindenesetre a villanyvilágítás kiváló előnyeit bizonyítja.

Dr. Balkányi Miklós ez ügyben azzal kezdte nyilvánosan a mozgalmat, hogy az engedély végzet kérvényt adott be a városi tanácsnak. E kérvény figyelemmel van az augsburgi légszusz társulatnak szerződésileg biztosított előjogáról, melyet ha a nevezett társulat egy év alatt nem volna hajlandó, érvényesíteni, kérték a beadványban a végleges engedélyezést.

Dr. Balkányi Miklós ügyvéd beadványa így szól:

„Azon esodálatos vívmányok közt, melyeket az electrotechnicának köszönhetünk kétségtelenül a legfontosabbak egyike a villanyosságának világítási czélokra való felhasználása.

Nemcsak hasonlíthatatlanul tökéletesebb, szebb és erősebb a villanyvilágítás minden más világítási eszköznél, nemcsak hogy teljesen megszünteti a tűzveszélyességet, ha nem lényegesen olcsóbb is. Ezen indokok bármelyike elég volna arra, hogy Debreczenben — a hol az utóbbi időben a Nagyságod böles vezetésével álló T. városi hatóságok ügybuzgó működése következtében oly rohamos előhaladás tapasztalható eme rendkívül fontos világítási eszköz alkalmazásában, annál is inkább, mivel sem magán jogi, sem más okok akadályul nem szolgálnak. Mivel pedig ilyen nemü intézményt maga a város nem létesíthet, s annak magán vállalkozás útján való előállításokkal gyorsabban, könnyebben és olcsóbban lehet, én hajlandó volnék egyelőre a színházban és Czeplőházban utczának illetve az utca két oldalán fekvő házaknak villanyvilágítását életbe léptetni, ha a város kijelenti, hogy az életbe léptetéstől számítottól 30 éven keresztül a színház és Czeplőház utca valamint ezen utca két oldalán levő épületek világítása a jelenleg érvényben levő legolcsóbb díjtétel szerint részbenre biztosított, hogy továbbá a villanyvilágításnak Debreczen város területén más helyeken való életbe léptetésénél részbenre szintén előny biztosítottatik.

Ezeknek előterjesztése után tisztelettel folyamodom Nagyságodhoz és a Tekintetes városi Tanácsához:

Méltóztassék részbenre azon időtartamra a míg az augsburgi légszuszgyár részvénytársaság szerződése értelmében a villanyvilágítás életbe léptetése iránt előjogát érvényesítheti kizárólagos előmunkálati engedélyt adni s az esetben, ha az augsburgi légszuszgyár részvénytársaság villanyvilá-

gításnak az általam felajánlandó részletes feltételek alatti életbe léptetését egy év alatt nem fogadatosítaná:

Méltóztassék nekem a fentebb megjelölt általános elvek s az engedélyezési tárgyalás során részletesebben megállapítandó feltételek alatt, a szükséges végleges engedélyt megadni.

Dr. Balkányi Miklós.

Napi hírek.

— **Hajdumegye bájlára**, mely Debreczenben febr. hó 4-én lesz és este 9 órakor kezdődik, nemcsak városunkban, de a megyében mindenfelé nagy készülődések folynak. A bábra ha rangozó közlemény, mely „Szabályrendelet” cím alatt szombaton jelent meg lapunk tárczájában, elmés és humoros hangjánál fogva nagy feltűnést keltett. A tárcza közleménynek lehettek ugyan olyan sss-ai is, melyekben talán célzatosságot kerestek némelyek, kik szeretnek a kákn is csomót keresni; de a szerző nevében ki kell nyilatkoztatnunk, hogy bizony azokban keresve sem lehetett azt találni. A szabályrendelet aláírásánál csak azért jelent meg a Rásó Gyula alispán ur neve, mert a tréfás tárcza az igazi szabályrendelet hű utánzata akart lenni. — Rásó alispán ur egyike városunk legfőbb magasrangú tisztviselőinek, s az ő nevét környező nimbuszt a tárcza tréfás hangja nem sérthette, mert hiszen különben nem közölte volna azt a „Debreczeni Ellenőr”, mely a mi népszerű alispánunknak egyik legizababb híve, s nemes törekvéseiben, munkás céljaiban mindig hű támogatója volt és lesz.

— **Értekezlet a debreczeni országos kiállítás érdekében.** Tegnap d. e. több szaktisztület megbízottjai értekezletre gyűltek össze a kereskedelmi és iparkamara titkári szobájában a végböl, hogy a szaktisztületek által megállapított s alá írott kérvény a pénzügyi iránt benyújtassék-e a városi hatósághoz? Az értekezleten Szepessy Gusztáv elnöke alatt jelen voltak: Sesztina Lajos és Dr. Király Ferencz a kereskedelmi és iparkamara — Jóna Dániel és Serly Ede az iparos kör — Nánassy Ferencz és Békessy László a debreczeni gazdasági egyesület — Czajlik István a hajdumegyei gazdasági egyesület — Kardos László és Berger Henrik a kereskedő társulat részéről s Grünwald József mint jegyző. A tanácskozás nem csupán a fentebb említett kérdés körül forgott, szélessé vált medrébe, felölelte az annak vitatását is, hogy a mennyire szükséges, minő horderővel bír s kivehető-e a jelenviszonyok közt a tervezett kiállítás? Maga az elnöki beszéd, mely a jó másfél óráig tartó vitát megelőzte, ilyen irányban mozgott s méltatása volt az a kiállításnak. Természetes, hogy egyesek részéről nem maradt el a terv keresztül vihetősége iránti kételkedésnek és a tartózkodó bizalmatlank

dásnak kifejezése sem. De ezekre nézre tartozunk megjegyezni, hogy ez tisztán a magán ember egyéni nézete volt s a kik ilyenformán nyilatkoztak, azok is erősen hangsúlyozták, hogy nem fognak a mozgalommal szemben ellenzékét képezni, sőt hatáskörükben igyekezni fognak annak sikere érdekében munkálkodni. Sokat és hosszan vitakoztak a jelen voltak azon is, hogy a kérvénynek a városhoz beadása előtt nem volna-e előnyösebb a nagyközönséghez appellálni, tetszését megnyerni, olyanformán, hogy a különböző érdekelte testületek, a városi tanács, a törvényhatósági bizottság tagjai is meghívnádok volnának. Ez a nézet azonban elvetették s abban történt megállapodás, hogy a város segélyezését kéro folyamodványt egy küldöttség, melyet Szepessy Gusztáv fog erre fölkérni, adja át már a napokban Simonffy Imre kir. tan. polgármesternek. A kérvényt annak idején ismertetni fogjuk.

— **Érdekes vendég városunkban.** Dr. Sommerville, skót szabadegyházi lelkész és misszionarius személyében rendkívül érdekes vendége van most városunknak. Vendégünk két évvel ezelőtt moderatork, elnöke volt saját fényes egyháznak, — mely a magyar református theologus ifjakat most stipendiummal látja el, annak idején e sorok írója is élvezvén egyet azok közül. Dr. Sommerville bejárta már Ausztriát, Uj-Zilantot, Tasmániát, Ir, Fanciaországot, a csatorna-szigeteket, Olaszországot és Siciiliát Németországot, Észak- és Délországokat, Dél Afrikát, Görög, Törökországot és Kis áziát. Most Cseh Morvaországban, Bécsben, Grácson és Budapesten át hozzánk jött. Czélja mindenütt az egyházi életnek megbízható emberek útján való tanulmányozása s nyilvános előadások által a vallásosság ébresztése. — Volt alkalmunk több lapnak a rendkívül bámulatos öreg ember ragyogó szóbeli tehetségéről való elragadtatott leírását olvasni. Természetesen tolmács által beszél, de mint nekem elmondta, megtanulta ő már annak a módját, miként lehet az ilyen való előadás is élvezhetővé tenni. Városunkban én leszek előadásainak tolmácsolója. Felhívom e becses lap t. olvasóinak figyelmét holnap, kedden d. u. 5 órakor a városi gazdasági tanács-termében való előadására, melyen minden vallás és felekezet tagjai, nők és férfiak egyiránt részven láttatnak. 1888 január 9. Csiky Lajos hittanár.

— **Szabó János esperes 25 éves -lelkész kedése.** Szabó János körs taresai lelkész s a hatamas békés bántói ev. ref. egyházmegyei tevékeny esperese, kit széleskörű rokonság és s ismeretség köt Debreczenben is, a múlt hónapban érte meg Körs taresai lelkészkedésének 25 ik év fordulóját, melyet hívei ünneptettek. Erről következőket írja a „Téli Ujság”: „Körös Taresa, 1887. decz. 11. A körös taresai ref. egyházban a f. é. december hó 11-én egyszerű de megható ünnepély folyt le; e napon volt ugyanis 25 éve, hogy a gyülekezetnek szeretve tisztelt lelképásztor, Szabó János ur, beköszöntő beszédét tartotta. Előz-

ményü, szolgált ez ünnepélynek azon, a taresai derék jó népet jellemző ritka szép jelenség, hogy a múlt szeptemberben megemlékezővel a gyülekezet tagjai arról, hogy azelőtt 25 évvel választották meg egyhangulag kedvelt papjukat saját kezdeményezésükből összegyűltek az évfordulati napon s nagy tömegben keresték föl és üdvözölő beszéd kíséretében Arany Bibliával lepték meg mit sem sejtő lelkészeket s közös vendégséget készítettek magyar szokás szerint annak számára, a ki őket lelki eledellel 25 év óta oly híven táplálta s a ki a község öt megillető dolgaiban is részt vevé, a nép igaz javát és előmenetelét buzgón munkálta. — A mint a nép elitkolt, elrejtette szándékát, egy lelképásztor eljárásáról is csak keveseknek volt tudomásuk. Az Ur szolgálja az Ur házában kívánt megemlékezni e reá nézve emlékezetes napról, épen vasárnap levén s alapigékül vevén János evangélista ama szavait, 4-ik rész 36. és 37-ik vers „a ki arat, jutalmát veszi és takar gyümölcsöt az örök életre, hogy mind a magvető mind az arató együtt örüljenek. Mert ebben ama mondás igaz: más a magvető és más az arató”, visszatért az elhalladott 25 esztendő folyására s halásan emlékezett vissza azon elődökre, kik a multban híven munkálkodtak, de magvetők aratását nem érthették meg, hanem az utódok arattak out a hol nem ők vetettek; vissza tekintett azon előmenetelre, melynek nyomai-val találkozni, vissza azon munkákra, a melyekben segítségük volt nekik az Ur; de egyszersmind felemlítette, hogy hiányok, fogyatkozások folyvást vannak, a mi a jelent arra kötelezi, hogy azokat helyrehozni, kipótolni igyekezzenek s egy jobb jövőt készítsen elő. A most előlének is az lesz a soruk, a mi az elődöké, hogy ők is vetnek, munkálkodnak úgy, hogy az aratás örömet nem érhetik meg, de azért tenni kell híven, — hogy munkájuk jutalmát elvehessék s takarjanak gyümölcsöt az örök életre. — Mondanunk sem kell, hogy az egyházi beszédet megragadó alkalmi imádság előzte meg. Istentisztelet után egy pár szomszéd lelkész társ és jóbarát, valamint az egyház behívatalkokai fejezték ki jó kívánságukat. — Az ég áldja, tartsa meg még sokáig a közszeretben és becsülésben álló férfit, a ki a békés bántói 172 ezer lélekből álló nagy egyház megyének is szeliden és tapintatosan kormányzó esperese, s adja Isten, hogy a hozsánaszavakat, melyekkel 25 év előtt beköszöntött, sohase váltsa fel a népek nagypénteki „fezsítsd meg” kiáltása, sőt népeink ritka szeretetében és hű ragaszkodásában még sokáig éljen és a köztét mindvégig áldásosan mozgítsa elő!”

— **Hajdumegye közigazgatási bizottsága** janár havi ülését nem ma, hanem f. hó 14-én szombaton fogja megtartani.

— **A megyei árvászek ügybuzgalma.** Hogy 10 év alatt mennyire fejlődött Hajdumegye árvászekének az ügyforgalma, bizonyítja a következő számok: 1878 ban feldolgozott az árvászek 3622 ügy darabot, 1887-ben pedig 9782 darabot, az árváugyek száma tehát csaknem megháromszorosodott.

— **Hajdumegyei gondnokságban lévő ingatlan vagyona.** Hajdumegyei árvászekének kimutatása szerint 1887. évi decz. hó végével nyilvántartásban maradt gyámság és gondnokság alatt lévő tulajdonát képező ház és föld birtok 1,313,577 frt 55 kr. csupán ház birtok 43,597 frt 31 kr. csupán föld birtok 163,313 frt 66 kr. — összesen 1,520,488 frt 52 kr

A bojár leánya.

Regény.

Írta: **Vértesi Arnold.**

(Folytatás.)

IV.

Lenn messze Oláhországban ezalatt időmában, gyorsabban folytak a fiatal magyar vendég napjai. Mindennapos volt a szép Marina háznál.

Talán sohasem fordult meg fejében egyéb gondolat, mint társaságot, szórakozást keresni ez unalmas fészekben, hol ásitova meredeztek rá az oláh parasztok rozzant kunyhói s idegen nyelvet hallott füle, érthetlen, zagva hangokat. Egy szép és szelleműs nő társasága kétszeresen csábító erővel bírt ily környezetben.

Alig másfélóránira feküdt falujától a másik falu, a hol a szép asszony lakott. Az ut ép oly nyomorult viskók közt vezetett a kastélyig, mint itt, hanem pompás olasz stílusban épült viláiban végződött.

Szép meleg ős volt. Az orgonabokrok az ablak alatt másodsor virágoztak s a kert lombjai még épségben megtartották friss zöld színüket, mint a jól konzervált hólgyek, kik hajlott korban még mindig fiataloknak látszanak; csak itt ott hullt a tisztára seprut utra egyegy öszülő hajsza — egy sárga levél. Zongorahang szállt ki a nyitott ablakok: a fiatal özevgy szép fehér nyíjj hevesen verték a billentyüket.

Fehér Armin megállt egy pillanatra az ablak alatt, mielőtt a házba bement volna. Egy hónap óta ismerte már a szép asszonyt s nem titkolta el sem önmaga, sem mások előtt, hogy élvezetet talál társaságában s miután valószínű volt, hogy pár hónapot még itt fog tölteni Oláhországban, barátságos lábon akart maradni a bojár családdal s legalább oly jól tölteni itt idejét, a mint csak lehet.

Bizonyos, hogy nem igen sietett dolgait itt elvégezni s örömet maradt.

Egy két bókot önkénytelen kiszalasztott száján, ha a szép Marinaval szemben állt. Tovább soha sem ment. A szép Marina hideg vállonitással s kevély, egykedvű mosolylyal felelt ilyenkor,

— Nézze rabszolgáim seregét, — szólt egyszer ily alkalommal, udvarlói csoportjára mutatva: — nem akarom szaporítani számukat.

Nos, e seregbe beállni bizonyára nem volt szándéka Fehér Arminnak sem. És mégis mind-egyre sürűbbekké váltak látogatásai. A szép asszony szívesen fogadta mindig, a nélkül, hogy kiténtette volna őt a többiek fölött, sőt talán kissé hidegebb és tartózkodóbb volt iránta, mint a nemes bojár ifjúság iránt.

Mikor most Marina ablaka alatt megállt Fehér Armin, a nélkül, hogy tudná, miért, kacagás ébresztette föl az ábrándozásból, melybe merülni kezdett. Két fiatal bojár jött a kert ösvényén felé s jó reggelt kívánva, tüzet kértek. A francia nevelésben részesült frívól fájából való urak voltak.

Armin oda nyújtotta nekik szivarát. Egyikük valamit mormogott „latin költőről” s „vígasztalásról, hogy ha az embernek a szerencsétlenségben osztályos társa van.” Armin nem felelt rá.

Egy órával később ebéd fölött ugyanazon fiatal ur így szólt a szép özvegyhez:

— Eddig azt hittem, hogy csak Romániát hódította meg ön, mert Románia ömek lábainál hever, szép királyné. Ne feledje el, hogy négyen itt az ország képviselői vagyunk s Junon Bratiannu a hadsereget képviseli. Ön nem elészik meg enyinyivel s a magyar nemzet egy részét is annektálni akarja?

Hirtelen pirosság futott át Marina arcán, elpirult homloka tetejéig. Nem rejthette ugy el pirulását, hogy észre ne vegyék.

Eszrevette Fehér Armin is. Mit e perczben érzett, külön érzés volt: a bosszúság és öröm vegyülete Összehirapta ajkait és hallgatott.

Ebéd után végig akart sétálni a kerten a

szép Marina. Az ifju urak hódolatlaltjesen várták, kiknek jut a szerencse, hogy karján vezethesse őt. Egy fiatal bojár husz aranyba fogadott, hogy a magyar vendégé lesz a szerencse.

Marina egy pillantásra sem érdemesítette Fehér Armint s Junon Bratiannuk nyújtá karját. — Oláhország győzött! — szólt egyik bojár, párisi szabásu frakján valami kis vörös szalaggal játszadozva.

— A hadsereg győzött, — igazítá ki a másik.

A fogadást tevő ur lefizette a husz darab aranyat.

— Nos, jérünk az öreg Diarcadiuval konspirálni — szólt aztán; — a politikában talán szerencsésebbek leszünk, mint a szerelemben.

Bratiannu kapitányt egybéként már régóta a választottak tartották; féligmeddig ugy tekintették már, mint a szép Marina jegyesét. Csinos, fiatal ember volt s jól illett neki az egyenruha; egyéb nevezetes nem volt rajta.

Mikor alkonyodni kezdett, Fehér Armin távozni készült.

— Ma nem szabad még önek távozni, — szólt a szép asszony; — ma estére vendégeket várok még s ömek meg kell ismerkedni a mi román hölgyekkel.

A várt vendégek nemsokára megjöttek. Volt közöttük egy pár báránbör-ködmönös hazafi is. A hölgyek szerföltött cifrák voltak s nem nagyon hidegek és nem nagyon érzéketlenek az udvarlók irányában.

A szép Marina egész este csaknem kizárólag Bratiannu kapitánnyal társalgott. Fehér Armin egy szögletbe húzódott s roskedvű volt. Egyszer véletlen a szép özvegy közelébe jutott.

— Miért oly kedvetlen ön ma? — kérde Marina.

— Kérdezze Bratiannu urat, miért ragyog az ő arca örömtől? — viszonzá Fehér Armin. A szép asszony megrázódott.

— Nem akarok hallani öntől bókokat, — szólt hevesen, csaknem lázasan: — Bratiannu

jegyese. Látja ezt a gyűrűt ujjamon? A jövő hónapban kell lenni esküvőnknek.

Azzal hirtelen megfordult s mielőtt Fehér Armin felelhetett volna, eltűnt.

Az első perczben utána akart sietni Armin, de aztán tanácsosnak vélte helyén maradni; hiszen mit mondhatott volna neki? Nem bírta magának megmagyarázni a szép asszony heveskedésének okát. Szemeivel kísérte őt a tömeg közt a távolból. Látta, hogy a kapitánnyal beszélget, fontos beszélgetésbe lehettek elmerülve. Mindkettőjüknek arca erősen ki volt pirulva.

Éjjelután oszolni kezdett a társaság. Armin nem látta már a csinos barna kapitányt. Marina egyedül állt egy széken s fejét kezére hajtá, mintha megnehezült volna gondtól feje.

Nemsokára udvarlók vevék körül. Egykedvűen, bágyadtan felelt nekik egy pár szót, aztán felállt s lassan végig ment a termen. Ezt ismétlő néhányszor.

Már háromszor elhaladt Fehér Armin mellett, a nélkül, hogy szólt volna hozzá; most negyedszer visszafordult s megszólította:

— Nem akarom önt kedvetlenül látni. Bratiannu kapitány ma volt itt utószor.

Suttogva, lázasan ejté ki e szavakat.

Armin ijedten nézett rá. Látta, hogy egész arca tűzben ég s észrevette, hogy újáról hiányzik a jeggyűrű.

— Az isten szent nevére kérem, mit tett kedgyed? — szólt halkán, remegve Fehér Armin.

— Hallgasson, — viszonzá az oláh hölgy. S villogó szemei lázas szenvedély kifejezésével függtek a magyar ifju.

— Most menjen haza, — parancsoló hevesen; — holnap egyedül leszek.

Nem nyújtotta kezét Arminnak. Armin sem nyult utána. Rövid fohajtasból állt bucsuja; azzal kisetett s zavart, dult kedélylyel távozott haza.

(Folyt köv)

bec
gö
tok
frt
—
Há
pár
222
03
sgy
vét
csu
föld
48,
vám
és
há
205
67
a v
tott
utcz
küb
átá
425
16,7
nak
érd
ser
véd
be
kor
uj
egy
ver
az
pig
tes
tör
nak
tör
vét
már
ará
nai
ra
zós
tób
ban
Rei
min
vas
kog
két
feg
ség
nap
nél
gy
nek
ni,
van
egy
jelz
vas
ver
kos
hon
ban
uto
ren
ban
völ
tetn
ban
Vidé
tetn
izra
évi
vála
A v
köz
tal
fisz
bár
volt
gad
selő
foga
zése
vesz
Eln
Dr.
lóan
hiva
tago
Beel
Jaka
Lusa
Sche
— B
Bár
isk.
(L.
latjá
varg
véko
karj
A h
finon
azok
sok
hó s
A so
fünt
válas
tése
addig

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. § a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a debreczeni kir. járásbírósa 13179/882 P. sz. végzése által Rust J. H. és Társa cég javára Báthory Imre, debreczeni lakos ellen 458 frt. 13 kr. tőke, ennek 1887 év Aug. hó 24 napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 46 frt. 25 kr. perkoltséggel követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 560 forint — krajczara becsült egy aranyozó, egy papír vágó, és egy papír varró gépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 13323/887 P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes P. fia utcai nyomdájában leendő eszközésére 1888 ik év Január hó 16-ik napján délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahoz a veni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintet ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-sa értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron a ól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Debreczen, 1888-ik évi Január hó 4-ik napján.

Sugár Gyula
kir. bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetm. kivonat.

A h.-bösszörményi kir. Járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Borbély Sándor h.-bösszörményi végrehajtónak ugyis mint csatlakozónak Borbély Julianna végrehajtást szenvedő elleni 185 frt és 61 frt 20 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék a h.-bösszörményi kir. Járásbírósa területén levő H.-Bösszörmény városban és határában fekvő a h.-bösszörményi 10826. számú telekjegyzőkönyvi A. + 1299 hrszámú (a r jta épült ház elpusztult) ingatlanra 200 frtban a 4424. hr. sz. ingatlanra 26 frtban, a 8443. hr. számú ingatlanok végrehajtást szenvedőt illető egy negyed részére 70 frt 50 krban és 11036. hr. sz. ingatlanok ugyancsak végrehajtást szenvedőt illető egy negyed részére 53.75 krban ezennel megállapított ki-

kialtási arakban az árverést eirendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888 évi Márczius hó 1-ső napján d. e. 9 órakor alólikt bíróság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási aron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881 évi 60 t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-en 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60 t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályzat e ismervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Bösszörményben a kir. Járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1887. évi Deczember hó 9-ik napján.

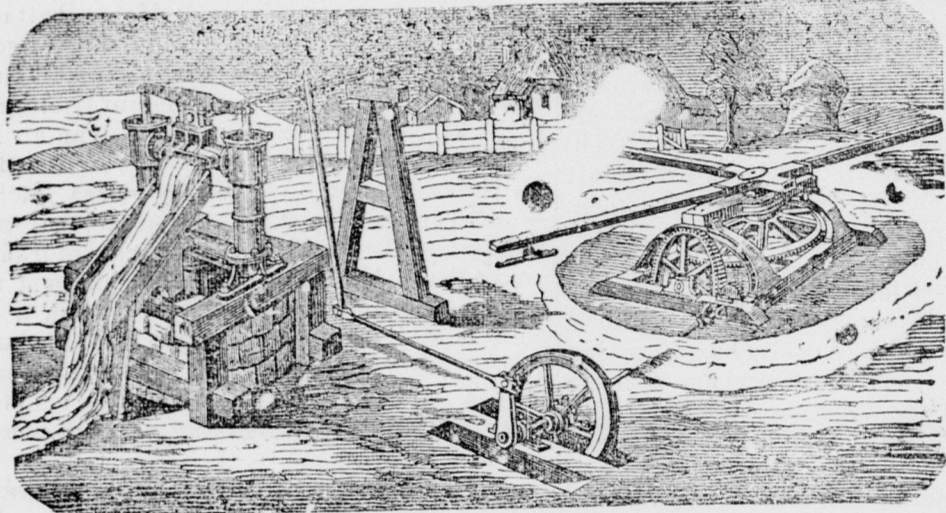
DEAK

kir. aljárásbíró.

Alapított 1858-ban.

W A L S E R F E R E N C Z

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntődéje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet
kutakban és mindennemű szivattyukban
Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik
KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK
felszerelésére
szagmentes ürszékek
felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.
Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten köldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betükkkel
gazdagon felszerelt

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ivenk, hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.

báii meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb árákon állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.